

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXII. De nuncupatione Mauriti & Augustae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ac visum reformidaret. Cui adflans Gregorius ejus loci Episcopus, divinum quiddam id esse dixit, & summa quaedam atque eximia ei significari. Apparuit etiam illi in Oriente vigilantem Christus Deus, petens ab eo ut ipsum ulcisceretur. Quo quidem signo manifestè Imperium designabatur. A quo enim alio quam ab Imperatore, eoque religiosissimo ipsius cultore, id postulasset. Alia præterea memorabilia & historiâ inprimis digna, parentes ejus mihi retulerunt, cum ego de his rebus eos percontarer. Nam pater quidem ejus mihi affirmavit, se eo tempore quo conceptus est, vitam maximam in somnis vidisse è cubili suo exortam, ex qua multa ac pulcherrimæ uxæ dependent. Mater verò narravit, terram partus sui tempore novum quendam atque insolitum odorem spirasse. Sæpe item eam quæ vulgo Empusa dicitur, infantem absportasse, tanquam eum devoraturam: nullum tamen ei detrimentum afferre potuisse. Denique Symeones qui juxta urbem Antiochiam super columna stans vitam exegit: vir ad res gerendas aptissimus, & cunctis divinis virtutibus insignis, multa & dixit & fecit, quæ Imperium Mauricio nuntiabant. De quo vito opportunius in sequente libro dicturi sumus.

CAP. XXII.

De nuncupatione Mauricii & Augustæ.

CÆTERUM Mauricius ad Imperium evectus est, cum Tiberius extremum jam spiritum duceret, eique filiam suam Augustam, & dotis loco imperium tradidisset. Et hic quidem brevi admodum tempore imperavit. Ob ea tamen quæ gessit bona, immortalis nominis sui memoriam dereliquit. Neque enim oratione comprehendibile possunt. Præstantissimam porro hæreditatem Tiberius reliquit Republicæ, nuncupationem Mauricii. Cui quidem etiam nomina sua distribuit. Ipsum enim Mauricius, Tiberium: Augustam verò ejusdem uxorem, Constantinam cognominavit. Quid autem ab illis gestum sit, sequens liber, Deo juvante, ostendet.

Ατὸ ὄραμα ᾧ παρεστὼς γρηγορεῖ· ὅτις πάλαι
ὡς δὲ χειρὸς, εἶπεν, θάσασμα πικρὸν
χρήμα, καὶ μέγιστα καὶ ἐξοχὰ μὲν ἄλλοι
ἐφάνη ὅ οἱ κτ' τὴν ἑῶν καὶ χειρὸς ὁ δὲ
περεκδικῆσιν ζητῆν, ἵπτε ἀντικεῖς βασιλεὺς
ἐδήλω. ὡδ' ἄτιν· γὰρ ἂν ἡ ὡδ' βασιλεὺς
ἔτας ἐς αὐτὸν δὲ σέβεις τὰ τοιαῦτα ἐζητῆσαι
ἀξιόλογα ἢ καὶ ἰσοεῖας ἀξία πυνθαι μὲν
μοι περὶ τέτων, καὶ οἱ ἐς φῶς αὐτὸν ὡδ' ἄτιν
γόντες διηγήσαντο. ὁ μὲν γὰρ φύσας, ἐστὶν
ἀμπελον μεγίστην ὄναρ ἰδέν, κτ' τὸν καιρὸν
τῆς αὐτὸς συλλήψεως ἐν τῆς (Φεβρουαρίου) κατὰ
ἐκφύσαι, καὶ βότρυς παμπληθεῖς καὶ ὡραίας
αὐτῆς ἠωρῆσθ. ἡ δὲ γε μητὴρ αὐτοῦ ἐφασκε
τὴν δπότειν, δῶδιαν ἔστιν τε καὶ παρὰ
λαβδρῆν τὴν γλῶ ἀναδυμῖασαι. ὡδ' ἄτιν
κίς ἢ κτ' τὴν γεγομῆν ἔμπρασαι μετὰ τῆς
τὸ βρέφου, ὡς πῶτο βρώξισαν μὴ οἶαν ἢ
γρῶδ' ἐτόλυμῖναδ'. καὶ συμεῖως ἢ ἀγ-
χῆ δευπόλεως τὴν Ἰπ' κίου· ἴσασιν πῶ-
μυ·, ἀπὸ πρῶτον κῶτα·, καὶ πῶσαι
ταῖς ἐν θεοῖς δὲ ἄλλοις Ἰπ' σῆμ·, ὡδ' ἄτιν
ἔτε καὶ ὡδ' πρῶτα, τὴν βασιλεὺς αὐτὸν ἠ-
νόσια. περὶ ἢ τὰ πρῶτα ἢ ἐξῆς ἰσοεῖας
διαλέξεται.

Κεφ. κβ.

Περί τῆς ἀναγερέσεως μαυρικίου καὶ ἀυγῆς.

ΟΔὲ γε μαυρεῖος, πρὸς τὴν βασιλείαν
ἀφ' ἰταλίας πρὸς ταῖς ἐσχάταις ἀνα-
πνοαῖς τυγχάνον·, καὶ τὴν πῶδα ἀνα-
σαν, καὶ τὴν βασιλείαν ἀντὶ Φερνῆς τῆ· πα-
ραδόν· αὐτῶ ὀλιγοσὸν μὲν βίωσαν· ἐν
τῇ βασιλείᾳ χρόνον, ἀθ' ἀνάστον ἢ μνημονο-
ταλεοιπότη· ἐφ' οἷς πέπραχεν ἀγαθῶς
ἐδ' ἐγὼ λόγῳ φερενηπείον ἀείσον ἢ κτ' τὸ πῶ-
λιευμαὶ κληροῖν κατὰ λέλοιπεν ὁ τίς ἐστὶν
τὴν μαυρεῖος ἀναρρῆσιν ὡδ' ἐνέμε καὶ τῶν
αὐτῶ προσηγορίας, τὸν μὲν μαυρεῖος, τῶν
εἰον τὴν ἢ ἀυγῆσαν, κωνσταντῖναν προστά-
τί ἢ αὐτοῖς πέπρακ· τ' θεῖας συναμειβόμε-
ροπῆς, ἢ ἐξῆς ἰσορία δηλώσεται.